

Warszawa, dnia 22 marca 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 1543/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Jacek Matusik

protokolant: protokolant sądowy - stażysta Renata Szczegot

przy udziale prokuratora Ewy Gołębiowskiej

po rozpoznaniu dnia 22 marca 2018 r.

sprawy A. D., syna K. i L., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278§1 k.k., art. 13 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k., art. 178b k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie

z dnia 21 września 2017 r. sygn. akt III K 439/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 1543/17

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez prokuratora okazała się zasadna.

Zgodzić się należy z prokuratorem, iż Sąd Rejonowy uwzględniając wniosek prokuratora o skazanie bez rozprawy A. D. złożony w trybie art. 335 § 1 k.k., dopuścił się obrazy prawa materialnego (błędnie wskazano w apelacji o obrazie prawa procesowego), to jest art. 42 § 1a pkt 1 k.k. oraz art. 278 § 1 k.k. Sąd, do którego oskarżyciel publiczny kieruje wniosek w trybie art. 335 k.p.k., z uwagi na treść art. 343 § 7 k.p.k. zobligowany jest do szczegółowej kontroli tak formalnej, jak i merytorycznej takiego wniosku. W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy obowiązkowi temu zaniechał. Słusznie wskazał w apelacji prokurator, iż skazanie oskarżonego za czyn z art. 178b k.k. obligowało Sąd, zgodnie z dyspozycją art. 42 § 1a pkt 1 k.k., do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Wniosek prokuratora takiego środka karnego nie zawierał, a Sąd I instancji powyższego uchybienia nie spostrzegł. Sąd Rejonowy w przypadku niezgodności wniosku z przepisami obowiązującego prawa mógł na posiedzeniu, za zgodą stron zmodyfikować złożony wniosek, bądź zwrócić sprawę do uzupełnienia oskarżycielowi publicznemu. W przypadku braku akceptacji stron, mógł również rozpoznać niniejszą sprawę na zasadach ogólnych. Tak się jednakże nie stało i Sąd I instancji uwzględnił błędnie skonstruowany wniosek prokuratora. Procedując w ten sposób, Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa procesowego i materialnego, bowiem uwzględnił wniosek prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k. złożony z naruszeniem art. 42 § 1a pkt 1 k.k.

W tym zakresie apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie. Trafnie również skarżący wskazał, że w postawie skazania za czyn opisany w punkcie III sentencji Sąd omyłkowo przyjął art. 278 § 1 k.k., podczas gdy czyn ten ewidentnie stanowi występki z art. 178b k.k., na podstawie którego zresztą wymierzono oskarżonemu karę.

Z uwagi na dopuszczenie się przez Sąd Rejonowy powyżej przytoczonych uchybień, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, albowiem wyrok taki nie mógł się ostać. Sąd Okręgowy nie uwzględnił przy tym wniosku autora apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec A. D. na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 k.k. obligatoryjnego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, bowiem Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że uchylenie w całości wadliwego wyroku wynika ze specyfiki postępowania wszczętego w trybie konsensualnym, w którym, do czasu rozpoczęcia rozprawy, zgodna wola stron może zdecydować o wymiarze kary. Uchylenie całego wyroku powoduje cofnięcie się do fazy wniesienia oskarżenia, a zatem Sąd może bądź to skierować sprawę na posiedzenie i za zgodą stron dokonać stosownej modyfikacji złożonego wniosku tak by orzeczenie było zgodne z obowiązującymi przepisami prawa karnego materialnego, bądź też podjąć decyzję o nieuwzględnieniu wadliwego wniosku i rozpoznaniu sprawy na zasadach ogólnych – przy czym w tym wypadku niezbędne będzie przeprowadzenie przewodu sądowego w całości, albowiem w realiach niniejszej sprawy w ogóle nie był on przeprowadzony.

Biorąc pod uwagę uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy, niezasadnym było również uwzględnienie wniosku prokuratora o dokonanie przez Sąd Okręgowy zmian w kwalifikacji prawnej zarzucanego oskarżonemu czynu w zakresie punktu III sentencji wyroku tj. art. 178b k.k., co w przypadku skazania oskarżonego za ten czyn winno zostać skorygowane.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.